Lietas Nr. 111001416
Lietas arhīva Nr. 1-0014-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2016. gada 12. februārī

Cēsu rajona tiesa
tiesnese D.Blūma
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieces Ivetas Ekmanes 2015. gada 20. novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 589586 un

konstatēja:

2015.gada 13.oktobrī VP Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas policijas nodaļas inspektors Andrejs Mažuks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 589586 par to, ka 2015.gada 10.jūnijā plkst. 15:30, veicot apskati /pers. A/ deklarētajā dzīves vietā /adrese/, konstatējis, ka /pers. A/ savā dzīves vietā glabā 18 litrus (18 gabalas viena litra tilpuma pudeles) nelikumīga alkoholiskā dzēriena, bez tam – 2015. gada 18.jūnijā pl. 14:30, veicot atkārtotu administratīvo apskati, konstatēts, ka /pers. A/ savā dzīves vietā glabāja četrus litrus (divas gabalas pilnas viena litra tilpuma pudeles un četras pilnas puslitra tilpuma pudeles) nelikumīga alkoholiskā dzēriena. Saskaņā ar 2015.gada 5. oktobra LR IeM Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes eksperta atzinumā Nr.1508614 (turpmāk- eksperta atzinums) norādīto pudelēs atradās etilspirtu saturošs šķidrums. Pamatojoties uz eksperta atzinumu VP Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas policijas nodaļas inspektors Andrejs Mažuks protokolā norādījis, ka /pers. A/ ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk - LAPK) 170.^{2} pantā paredzēto pārkāpumu un pieņēmis lēmumu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības, uzliekot viņai naudas sodu 500,00 EUR apmērā, konfiscējot alkoholiskos dzērienus (turpmāk- lēmums).

2015. gada 26. oktobrī /pers. A/ iesniedza sūdzību par 2015.gada 13.oktobrī VP Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas policijas nodaļas inspektora pieņemto lēmumu.

2015.gada 20. novembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietniece Iveta Ekmane (turpmāk- Iestāde) izskatīja /pers. A/ sūdzību un pieņēma lēmumu, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts. Lēmumā norādīts, ka šo lēmumu var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

/pers. A/ savu sūdzību atkārtoti Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa priekšniekam A.Pāžem iesniegusi 2015. gada 17. decembrī par Iestādes 2015. gada 20. novembra lēmumu.

2015. gada 21. decembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirknis /pers. A/ sūdzību (iesniegumu) pārsūtījis Cēsu rajona tiesai saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 279. pantu.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.pantu- ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā rajona (pilsētas) tiesā var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Tiesa uzskata, ka Iestādes lēmumā norādītais kļūdainais lēmuma pārsūdzības termiņš ir iztulkojams sūdzības iesniedzējas labā, tādēļ tiesa atzīst, ka /pers. A/ Iestādes 2015. gada 20. novembra lēmumu ir pārsūdzējusi termiņā.

Sūdzības iesniedzēja savā sūdzībā norādījusi, ka Iestāde, izskatot viņas 2015. gada 26. oktobrī iesniegto iesniegumu par uzlikto administratīvo sodu, nav objektīvi izvērtējusi visus lietas apstākļus. Nav ņemts vērā, ka viņa sava vecuma un veselības stāvokļa dēļ nav sapratusi kādas darbības policijas darbinieki veic viņas dzīves vietā. Tāpat, parakstot policijas darbinieku sastādītos dokumentus, nav bijusi spējīga ar tiem iepazīties, jo uzticējusies policijas darbiniekiem, domādama, ka viņas klātbūtnē notiek priekšmetu izņemšana, nevis, ka šie priekšmeti pieder viņai, proti- tā kā tas ticis norādīts 2015. gada 10.jūnija paskaidrojumā, ka 18 litri nelikumīgā alkoholiskā dzēriena pieder viņai un lai administratīvo pārkāpumu izskata bez viņas klātbūtnes. Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka tā nekad neesot teikusi, bet policijas darbinieki izmantojuši viņas uzticību. Lūgts veikt papildus pārbaudi par pieņemto lēmumu un pieņemt taisnīgu un motivētu lēmumu.

2016. gada 12. janvārī /pers. A/ tiesai iesniegusi paskaidrojumu, kurā sīkāk aprakstījusi apstākļus, kādos 2015. gada 10.jūnijā un 18.jūnijā viņas dzīves vietās notikusi nelikumīgo alkoholisko dzērienu izņemšana. Paskaidrojumā norādīts, ka mājas īpašniece ir viņas meita /pers. B/, un ka bez sūdzības iesniedzējas īpašumā dzīvo vēl arī divas viņas mazmeitas un meita. Policisti, veicot pārbaudi, nav pat skaidrojuši, kurai no viņam pieder izņemtais nelikumīgais alkohols. Konkrēti no /pers. A/ istabas tas nav ticis izņemts. Daļa alkohola izņemta no krūmiem, kas atrodas pie ieejas mājā. Pēc izņemšanas policijas darbinieki izņemtās pudeles neesot iepakojuši, neesot apzīmogojuši, tādēļ esot šaubas vai uz ekspertīzi aizsūtītas tieši viņas dzīves vietā izņemtais nelikumīgais alkohols. 2015. gada 18. jūnijā policistu veiktās apskates laikā piedalījusies arī mazmeita /pers. G/, bet šis apstāklis nekur neesot atspoguļots, ne arī no viņas ņemts paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts, ka /pers. H/, kurš policijai norādījis, ka regulāri pircis nelegālo alkoholu tieši no /pers. A/, esot policijas ziņotājs, un pagastā lieloties, ka varot atļauties darīt nelikumības, jo policija viņu piesegšot. Uzskata, ka /pers. H/ informāciju policijas inspektors A.Mažuks ir pieņēmis sev vēlamā veidā, lai veiktu apskati sūdzības iesniedzējas dzīvesvietā.

Lūgts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, jo lietā nav noskaidrota persona, kura glabājusi nelikumīgo alkoholu, tā kā /adrese/, dzīvo četras personas.

Motīvu daļa.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, vērtējot rakstveida pierādījumus lietā, pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, atzīst, ka pieņemtais lēmums ir atstājams negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidāma.

Iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tika izskatīta rakstveida procesā. Noraidījumi tiesnesim netika pieteikti.

Saskaņā ar Latvijas APK 286.panta otro daļu, augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Pārbaudot Iestādes 2015. gada 20. novembra pieņemtā lēmuma tiesiskumu saskaņā ar Latvijas APK 286.panta otrās daļas nosacījumiem, ir nepieciešams pārbaudīt, vai lēmumā pamatoti norādīts, ka /pers. A/ nelikumīgi, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas

nosacījumus, ir glabājusi alkoholiskos dzērienus un ir vainīga Latvijas APK 170.^{2} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un, ka viņa ir saukta pie administratīvās atbildības ar naudas sodu 500 EUR apmērā.

Latvijas APK 170.^{2} pants paredz, ka par nelikumīgu alkoholisko dzērienu izgatavošanu (ražošanu), glabāšanu vai pārvietošanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīssimt piecdesmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot alkoholiskos dzērienus un to pārvietošanai izmantotos transportlīdzekļus vai bez transportlīdzekļu konfiskācijas.

Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmā daļa paredz, ka alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos, kā arī to ražošanai paredzētu aparātu, ierīču, iepakojuma, etiķešu, korķu un vāciņu izgatavošana vai uzglabāšana ir aizliegta.

No lietas materiāliem izriet un lietā par to nepastāv strīds, ka 2015.gada 10. un 18. jūnijā /adrese/, tika veikta /pers. A/ dzīvesvietas apskate. Nav strīda, ka tā ir /pers. A/ deklarētā dzīves vieta, un to arī nenoliedz pati sūdzības iesniedzēja.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 589586, sastādīts par to, ka 2015.gada 10.jūnijā plkst. 15:30, veicot apskati /pers. A/ deklarētajā dzīves vietā /adrese/, ir konstatēts, ka /pers. A/ savā dzīves vietā glabā 18 litrus (18 gabalas viena litra tilpuma pudeles) nelikumīga alkoholiskā dzēriena, bez tam – 2015. gada 18.jūnijā pl. 14:30, veicot atkārtotu administratīvo apskati, konstatēts, ka /pers. A/ savā dzīves vietā glabāja četrus litrus (divas gabalas pilnas viena litra tilpuma pudeles un četras pilnas puslitra tilpuma pudeles) nelikumīga alkoholiskā dzēriena. Faktu, ka no /pers. A/ dzīves vietas izņemtajās pudelēs ir bijis alkoholam līdzīgs šķidrums, pierādīts ar 2015.gada 5. oktobra eksperta atzinumu: pudelēs atradās etilspirtu saturošs šķidrums.

Tādējādi policijas inspektors A.Mažuks, pamatoti administratīvo pārkāpumu protokolā norādījis, ka ir izdarīts Latvijas APK 170.^{2} panta paredzētais pārkāpums un /pers. A/ sodīta ar administratīvo naudas sodu 500,00 EUR apmērā.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešajā daļā noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Valsts policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieces Ivetas Ekmanes 2015. gada 20. novembra lēmumā izklāstītajiem motīviem un argumentiem.

Sūdzības izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, bez pamata, būtu ieinteresēti noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Turklāt, lai gan policijas darbinieku paskaidrojumi un dienesta ziņojumi nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 03.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 09.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).

Savukārt /pers. A/ paskaidrojumus tiesa uzskata par centieniem izvairīties no administratīvās atbildības. Sūdzības iesniedzējas izteiktie argumenti balstīti uz pieņēmumiem, kuri nav pamatoti ar likumā noteiktā kārtībā nostiprinātiem pierādījumiem. Atsauce uz savu vecumu un veselības stāvokli nav tiesisks pamats atbrīvošanai no atbildības, ja tiek izdarīts noziedzīgs nodarījums vai kāds cits likuma vai normatīvo aktu pārkāpums, ja vien personai nav ierobežota rīcības spēja un iecelts aizbildnis.

Vērtējot faktu, ka policijas darbinieki saņēmuši informāciju, ka /pers. A/ nodarbojas ar nelikumīga alkohola un tabakas izstrādājumu tirgošanu un glabāšanu un Cēsu rajona tiesa ar lēmumiem 2015. gada 8.jūnijā un 17.jūnijā (lietas 30.,31, 46. un 47.lapas) atļāvusi veikt apskati /pers. A/ dzīvesvietā. Policijas darbiniekiem, veicot apskati, nelikumīgais alkohols ir atrasts un izņemts divas reizes īsā laika sprīdī- laika posmā no 2015. gada 10. jūnija līdz 18.jūnijam. Tādēļ tiesa neapšauba, ka /pers. A/ tiešām nodarbojās ar nelikumīga alkohola glabāšanu, kas arī konstatēts apskates laikā. Turklāt /pers. A/ sākotnēji savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzinusi, kas ir redzams no /pers. A/ 2015.gada 10.jūnija paskaidrojuma (lietas 34.lapa), kurā lūgusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemt bez viņas klātbūtnes.

Judikatūrā atzīts, ka sākotnējiem paskaidrojumiem piešķirama lielāka ticamības pakāpe salīdzinājumā ar vēlāk sniegtajiem paskaidrojumiem un izteiktajiem iebildumiem, jo persona nav iepriekš sagatavojusies, tajā skaitā konsultējoties ar citām personām, lai varētu savos paskaidrojumos norādīt faktiski neesošus faktus un tādā veidā varētu izvairīties no atbildības, un tādējādi, vairumā gadījumu sākotnējos paskaidrojumos pamatā norāda patiesus faktus.

To pierāda /pers. A/ 2015. gada 18. jūnijā, kad atkārtoti tika veikta viņas dzīves vietas apskate, sniegtais paskaidrojums (lietas 51.lapa), kurā viņa norāda, ka izņemtais nelikumīgais alkohols nepieder viņai, nezina kam tas pieder un ka viņa nenodarbojas ar tā tirdzniecību un neko nevar paskaidrot par tā izcelsmi. Apskates protokolu (lietas 49.lapa) atteikusies parakstīt. Tiesa kā pierādījumu /pers. A/ vainai vērtē vietējā iedzīvotāja /pers. H/ paskaidrojums (lietas 43.lapa), ka 2015. gada 15.jūnijā tieši no /pers. A/ viņš iegādājies gan alkoholu, gan cigaretes.

Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta atzinumu (lietas 41.-42.lapa), jo eksperta atzinumā sadaļā par izpētāmā objekta sākuma datiem, protilietisko pierādījumu iepakojuma apraksts (lietas 41.lapa), precīzi sakrīt ar 2015. gada 11.jūnijā lēmumā par alkoholisko dzērienu ekspertīzes noteikšanu (lietas 39.lapa) lemjošajā daļā uzskaitīto ekspertu rīcībā nodoto materiālu aprakstu.

Tiesa, atzīstot /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ņem vērā, ka nelikumīga alkohola tirgošanai un glabāšanai nav vienreizēja notikuma raksturs. Sistemātiska Latvijas APK 170.^{2} pantā uzskaitīto darbību - nelikumīga alkoholisko dzērienu izgatavošana (ražošanu), glabāšana vai pārvietošana- veikšana /pers. A/ deklarētajā dzīves vietā ir pierādīta ar izdruku no Valsts policijas elektronisko notikumu žurnāla (lietas 25. un 26.lapa). Administratīvo pārkāpumu protokoli par to sastādīti 2010. gada 11. un 13. oktobrī, 2011.gada 10.martā; 2011. gada 3. novembrī; 2013 un 23.novembrī – pēc veiktās pārbaudes uzsākts kriminālprocess Nr.11400099911; un 2013. gada 3.jūnijā atkārtoti /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Pamatojoties uz norādīto tiesa secina, ka 2015. gada 13. oktobra administratīvā pārkāpuma protokols /pers. A/ sastādīts pamatoti, jo tiesa atzīst, ka viņa ir pārkāpusi Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas prasības, kas noteic, ka personai, kurai nav šā likuma 3.panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām. Tādējādi /pers. A/ ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 170.^{2} pantā. Līdz ar to nav pamata atgriezt viņai izņemtos nelikumīgos alkoholiskos dzērienus.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieces Ivetas Ekmanes 2015. gada 20. novembra lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 589586 ir objektīvi izvērtēti lietas apstākļi, pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība, izvērtēta pamatotība un izdarīti lietderības apsvērumi, ņemts vērā tas, ka atbildību pastiprinoši apstākļi un atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešās daļas nosacījumus, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtots argumentu izklāsts spriedumā. Lēmums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noteiktajam, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ ir pamatoti atzīta par vainīgu Latvijas APK 170.[2] pantā norādītā pārkāpuma izdarīšanā, par ko paredzēta administratīvā atbildība. Tiesa, ievērojot Latvijas APK 32.panta noteikumus, ka, uzliekot sodu, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinoši apstākļi, uzskata, ka uzliktais naudas sods 500 EUR apmērā atbilst /pers. A/ pārkāpuma raksturam, jo šie pārkāpumi ir sistemātiski, izdarīti īsā laika periodā, kas tiesai ļauj secināt, ka sūdzības iesniedzēja klaji ignorē gan viņai zināmās likuma prasības, gan līdz šim piemērotos sodus. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Ievērojot sūdzības iesniedzējas attieksmi pret līdz šim viņai piemērotajiem sodiem, naudas sods 500,00 EUR apmērā ir samērīgs izdarītajam pārkāpumam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. pantu un 34.pantu atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatēja.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, savukārt /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] pantu un 289.[18] pantu tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietnieces Ivetas Ekmanes 2015. gada 20. novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 589586 un **noraidīt /pers. A/ sūdzību.**

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas (2016. gada 12. februāris), iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese D.Blūma